

Lietuvos triatlonininkas, pasaulio ultratriatlono čempionas, pasaulio rekordininkas, Lietuvos Respublikos nusipelnęs treneris, Panevėžio triatlono klubo vadovas, „Geležiniu žmogumi“ pramintas panevėžietis Vidmantas Urbonas gimė 1958 m. balandžio 28 d. Panevėžyje. Nuo 1965 m. plaukimo paslapčių mokėsi Panevėžio sporto mokykloje – internate. Šiuo metu jis Panevėžio Raimundo Sargūno sporto gimnazijoje dirba treneriu ir metų metais kauptas žinias perduoda čia besimokančiam jaunimui. Šiandien Vidmantas Urbonas sutiko pasidalinti mintimis apie sportininko kelią.

Kaip susipažinote su triatlono sporto šaka?

1978 metais Havajuose pirmą kartą buvo surengtos šiuolaikinio triatlono varžybos. Sportininkams reikėjo nuplaukti 3,8 km, nuvažiuoti 180 km, nubėgti 42 km 195 m. Tai paskatino Stasį Kavaliauską 1984 m. Lietuvoje (Panevėžyje) surengti pirmąsias tuometinėje Sovietų sąjungoje ir penktas Pasaulyje triatlono varžybas, kuriose teko ir man dalyvauti. Nuo pirmojo starto ši sporto šaka sužavėjo savo universalumu. Žmogus tik gimęs pradeda plaukti, žiūrėk jau ir bėgioja, na o dviratis prijungtas kaip didžiausias šimtmečio atradimas, tikras žavesys, tiesa!?

Ką esate pasiekęs kaip triatlonininkas?

Po tų varžybų aš vis labiau ir labiau įsitraukiau į triatlono veiklą ir 1987 metais įsteigus Lietuvos triatlono federaciją buvau išrinktas jos pirmuoju prezidentu. 1989 metais Avignon (Prancūzijoje) buvo įkurta Tarptautinė Triatlono Sąjunga (ITU – International Triathlon Union) ir įvyko pirmasis olimpinės triatlono distancijos Pasaulio čempionatas. Nuo 1990 metų tapau sportininku profesionalu. Kaip Lietuvos triatlono rinktinės narys atstovavau Lietuvą Europos bei Pasaulio triatlono čempionatuose. Per savo sportinę karjerą esu tapęs olimpinės triatlono distancijos ir daugkartiniu Lietuvos čempionu. Į Olimpines žaidynes triatlono sporto šaka įtraukta nuo 2000 metų ir pagal statistiką yra antra Pasaulyje, pagal masiškumą iš individualių, olimpinių sporto šakų, po bėgimo. Kadangi amžius neleido pakankamai sėkmingai dalyvauti olimpinės distancijos triatlonuose Europos bei Pasaulio čempionatuose, atsirado galimybė tęsti savo sportinę karjerą ultra distancijose, kur dominuoja ištvermė ir protas. 1993, 1994, 1995, 1996 ir 1998 metais tapau ultratriatlono pasaulio vicečempionu, 1998 metais – Pasaulio ultratriatlono čempionu. 1996 m. vienos paros triatlono planetos rekordininku.

Išpūdingas gyvenimo kelias, turbūt turite daug pripažinimų ir apdovanojimų?

Taip, 1995 metais man suteiktas Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino 4-ojo laipsnio ordinas, 2008 metais buvau išrinktas Metų Panevėžiečiu, 2000 metais tapau Panevėžio

apskrities Metų žmogumi, 2001-aisiais esu pripažintas XXa. paskutiniojo dešimtmečio iškiliausiu Panevėžiečiu, 2011 – metų sibiriečiu. Taip pat esu apdovanotas sporto garbės komandoro ženklu, Puno miesto (Peru) garbės piliečio ženklu ir esu Olimpinės žvaigždės kavalierius.

Kas paskatino rinktis trenerio darbą?

Norėjau perduoti savo įgytą patirtį jaunimui ir nuo 2000 metų pradėjau dirbi triatlono treneriu. 2004 metais už auklėtinių pasiekimus man buvo suteiktas Lietuvos Nusipelnusio trenerio vardas. Didžiąją dalį savo trenerio darbo buvau Lietuvos triatlono rinktinės vyriausiuoju treneriu.

Kokie garsiausi jūsų auklėtiniai?

Per dvidešimt trenerio darbo metų esu treniravęs visą eilę puikių sportininkų, Europos ir Pasaulio čempionatų prizininkų ir nugalėtojų. Tai Alina Ranceva, Tautvydas Kopūstas, Titas Pumputis, Tadas Sereika, Unė Narkūnaitė, Lukas Prokopavičius, Justinas Kinderis (triatlono sporto šaką pas mane treniravosi apie pusantrų metų, po to perėjo į šiuolaikinę penkiakovę), o jei kalbėti apie Baltijos, bei Lietuvos čempionatų nugalėtojus ir prizininkus tai ir sąrašas būtų labai solidus.

Kur sėmėtės treniravimo paslapčių?

Viską žinančių ir išmanančių žmonių nėra, todėl pajutęs kad sporto technologijos dideliais žingsniais eina į priekį ir pradeda trūkti žinių, įstojau į Vilniaus Pedagoginį universitetą (buvęs LEU) ir 2009 metais baigiau. 2011 metais įgijau sporto magistro laipsnį.

Koks išpūdis sugrįžus į jaunystės mokyklą?

Įsivaizduokite, 2014 metais atkūrus Panevėžio Sporto mokyklą, dabar pavadinta Raimundo Sargūno sporto gimnazija, po 46 metų pertraukos vėl įžengiau į tą patį pastatą, tik jau ne kaip auklėtinis, bet kaip treneris!!! Fantastinė mokykla!!! Aura ta pati, kuri išugdė visą eilę nuostabių Lietuvos ir Pasaulio atletų, tokių kaip Virgilijus Alekna, Gintaras Einikis, Šarūnas Marčiulionis, Arminas Narbekovas, Edita Pučinskaitė ir kiti.

Kaip sekasi treniruoti jaunąją kartą?

Per trumpą laiką jaunieji triatlonininkai savo pasiekimais jau garsina gimnaziją. Panevėžio Raimundo Sargūno sporto gimnazija turi viską ko reikia, kad Lietuvos jaunimas, norintis sieti savo gyvenimą su sportu, nepamiršdami ir mokslo, eitų tuo nuostabiu gyvenimo keliu,

kuris vadinasi PERGALĖ!!! Todėl visiems sakau, rinkis R.Sargūno sporto gimnaziją ir
suprasi, kad tavo jaunystė nepraėjo veltui.

Nuotr. trenerio Vidmanto Urbono asm. archyvo

Panevėžio Raimundo Sargūno sporto gimnazijos informacija

